

Απόψεις

Της Λιάνας Αλεξανδρή

Η κρίση, οι άνεργοι και τα ζώα

Τώρα που η οικονομική κρίση βαθαίνει και θα μετατραπεί νομοτελειακά σε ευρύτερη κρίση αξιών, πολλοί άνθρωποι θα βρεθούν στην ανάγκη να παλέψουν με νύχια και με δόντια για να μην υποκύψουν στο κλίμα της φιλαυτίας και του αγριανθρωπισμού.

Αν είσαι άνεργος, θα αρχίσεις να επιλέγεις οικονομικές λύσεις για τη διατροφή και τα θέματα υγείας του ζώου σου. Θα βρεις εύκολα ποιος μπορεί να σε καλύψει. Οικονομικές κτηνιατρικές υπηρεσίες παρέχουν πολλά σωματεία που έχουν κτηνιατρικές μονάδες(1).

Επιλέγεις να μην πάρεις ζώο, τώρα που δεν αντέχει η τσέπη σου, αν δεν έχεις ήδη ένα. Αν το επιθυμείς πολύ, μια λύση είναι να φιλοξενείς κατά διαστήματα κάποιο από καταφύγιο που θα το συντηρεί η Οργάνωση που το προστατεύει, με ενισχύσεις των μελών της, μέχρι να βρεθεί κάποιος που θα το υιοθετήσει μια για πάντα (2).

Όπως έδειξε η ζωή, τα ζώα που ευεργετήθηκαν απέβησαν γουρλίδικα για όσους τα ελέησαν. Έτσι είναι η καλοσύνη. Μυστήριο τραίνο. Μπορεί να μπει άνεργος και να βγει «πλούσιος». Είναι και τα πιο πολλά πόδια που θα συνταξιδεύουν, οπότε το ποδαρικό μπορεί να αποβεί επιτυχέστερο, κάνοντάς σε να βλέπεις τη ζωή πολύ πιο αισιόδοξα.

Όταν θέλεις ένα ζώο, δεν περνάς ούτε απ' έξω από εκεί που «πουλάνε» ζωές και ξεχνάς ακριβές «ράτσες» και επιλογές πολυτέλειας. Εξ άλλου ένα ζώο ράτσας μπορεί να βρεθεί και σε καταφύγια ως αδέσποτο. Γιατί υπάρχουν και εύποροι που βαριούνται το καθαρόαιμο. Επισκέπτεσαι καταφύγια και βλέπεις.

Είναι σίγουρο ότι θα αγωνιστείς να εξασφαλίσεις την μπουκιά ενός πολύτιμου συγγάτοικου. Εξ άλλου αυτός έχει το «κακό» να θέλει τόσο πολύ εσένα! Το λιγότερο που απασχολεί ένα σκύλο είναι το γεμάτο πιάτο του. Τη γεμάτη αγκαλιά μας χρειάζεται, κι αυτή δεν περνάει ποτέ καμιά κρίση. Όσο για τη γάτα; Αυτής, μια ζεστή γωνιά της γεμίζει την κοιλιά. Είναι άλλωστε απ' τη φύση της κυνηγός και τα καταφέρνει κι απ' έξω, άμα πέσει μεγάλη πείνα μέσα.

Μέσα στην απελπισία του ο άνεργος πλησιάζει με βαριά βήματα πρώτα το δήμο της περιοχής του, ζητώντας επιτακτικά βοήθεια. Βρίσκει το δήμαρχο που ψήφισε και του λέει ότι όταν δούλευε απέκτησε ένα ζωάκι, αλλά σήμερα πετάξανε αυτόν στο δρόμο και αυτός δεν θέλει να κάνει το ίδιο σ' αυτό το πλάσμα.

Ένας έξυπνος δήμαρχος θα σκεφτεί αμέσως ότι, φτιάχνοντας ειδικά προγράμματα για την κρίση που έχει χτυπήσει ανθρώπους και ζώα, θα μειώσει τον αριθμό των αδέσποτων που κυκλοφορούν στο δήμο του. Γιατί, αν πολλοί άνεργοι αναγκαστούν και τα αφήσουν στο δρόμο, φαντάσου τι θα γίνει. Αυτό το λες βεβαίως ως απειλή, γιατί εσύ δεν είσαι τύπος που κάνει γενικώς τέτοια. Εξ άλλου τη γερή κλωτσιά την έχεις φάει εσύ και με τίποτα δεν τη θες για άλλους.

Ο κύριος δήμαρχος μπορεί αυτό να μην το καταλάβει. Θα καταλάβει όμως πολύ καλά όταν του πεις ότι μερικές φορές μετανιώνεις που δεν τίμησες τον άλλο υποψήφιο. Αυτόν που δήλωνε απεριφραστη στήριξη των δημοτών, προγράμματα απασχόλησης ανέργων και προοπτική βοήθειας για τα ζώα.

Τότε ο άρχων θα σηκωθεί και θα σε χτυπήσει στον ώμο. Ω, πόσο καλά ξέρουν να το κάνουν αυτό οι πιο πολλοί πολιτικοί. Μετά θα ρωτήσει αν το δημοτικό parking σε εξυπηρετεί κι αν ο σκύλος σου είναι ντόμπερμαν όπως ο δικός του. Πριν του απαντήσεις ότι είναι ένα κοπράκι που μάζεψες πριν από χρόνια ήρεμο, γλυκό και πανέμορφο, θύμισέ του πως έχει κάποιο πρόβλημα. Δαγκώνει ψεύτες. Συνήθως εκείνους που φοράνε κολάρο εξουσίας.

Αμέσως μετά επιλέγεις να χτυπήσεις μια ακόμα πιο μεγάλη πόρτα. Του Υπουργού. Και να του ζητήσεις κάτι άλλο από εκείνο που του ζητάγανε δεκαετίες ολόκληρες όλοι οι άλλοι: δουλειά στο δημόσιο με αντάλλαγμα την ψήφο τους.

Εσύ, ως άνεργος με την ευθύνη και μιας άλλης ζωής, θα του ζητήσεις κάτι αλλιώςίτικο: Να επιδοτήσει εμβόλια και στείρωσεις ιδιόκτητων ζώων που ανήκουν σε άνεργους.

Αυτός θα κοιτάξει εμβρόντητος, ενώ θα ψάχνει εν τω μεταξύ τα χαρτιά του. Θα 'ναι Δευτέρα και ο Υπουργός ακούει μόνο πουλάκια. Ειδικά παπαγάλους. Οπότε η απάντηση θα περιμένει στο συρτάρι του μαζί με όλες τις άλλες.

Μετά τις δύο ατελέσφορες επισκέψεις σου, επιλέγεις να πας σε ένα Φιλοζωικό Σωματείο, όσο κι αυτό υπάρχει. Ξέρεις εκ των προτέρων ότι ποτέ το δικό μας κράτος δεν στήριξε τέτοιες προσπάθειες. Μόνο άνθρωποι που δημιούργησαν συλλογική δύναμη δράσης κι ελπίδας.

Πηγαίνοντας εκεί και μιλώντας για το πρόβλημά σου, του πώς θα τα βγάλεις πέρα με το πραγματικά σπουδαίο «φιλαράκι» σου στο σπίτι, δεν θα χρειαστεί να χτυπήσεις δυνατά αυτή την πόρτα. Από μόνη της είναι ανοιχτή, μπορεί τώρα πια να τρίζει και να δυσκολεύεται χειρότερα από σένα. Έχει όμως διάθεση. Έχει καλές προθέσεις και ξέρει να αγωνίζεται. Δεν διεκδικεί ψήφους και δεν υπερασπίζεται καρέκλες.

Μια φιλοζωική Οργάνωση στέκεται στο πλάι του απελπισμένου και του αδέσποτου. Στεγάζει απελπισμένα ποδαράκια με ανθρωπιά. Ψάχνει να σταθεί κι η ίδια στα πόδια της. Ο σύλλογος, το σωματείο, οι άνθρωποί του. Εκείνοι που σε κάθε εποχή –καλή ή κακή– δίνουν δείγματα πολιτισμού, ανθρωπιάς και σεβασμού σε αξίες, ιδέες και το ενεργό πάντα όνειρο ότι ο κόσμος μπορεί να αλλάξει για όλους προς το καλύτερο.

Θα 'ναι Δευτέρα και πίσω απ' αυτή την πόρτα πρώτα θα πιεις ένα τσαγάκι, μετά θα νιώσεις ζεστασιά, μετά θα δεις κάτι τετράποδους να περιμένουν εναγώνια πίσω απ' τα κάγκελα, που θα πάρεις τα πάνω σου.

Όχι μόνο θα ξεχάσεις γιατί ήρθες, δηλαδή τι να κάνουν δύο δυστυχημένοι στο ίδιο σπίτι, ο ένας άνεργος άνθρωπος κι ο άλλος σκυλάκι ανέργου, αλλά θα νιώσεις και κάτι άλλο που δεν φαντάστηκες ποτέ.

Θα 'ναι Δευτέρα και θα σε κοιτάνε κάτι μάτια πίσω απ' τα σύρματα. Μετά θα λάμψει μια ουρά σε πήγαιν-έλα ουράνιου τόξου και αυτά τα μάτια θα καρφωθούν πάνω σου. Θα 'ναι φθινόπωρο και μόλις θα έχει σταματήσει κι η βροχή. Για άνεργους κι αδέσποτους. Μια ελπίδα θα πλημμυρίσει την ψυχή σου. Αυτός ο «άλλος» που περιμένει έχει αντέξει τριπλάσια δυστυχία από σένα. Τότε ρωτάς πώς σώζει απελπισμένος, απελπισμένο.

Θα 'ναι Δευτέρα και θα σου δώσουν αυτοί που ήρθες τελευταία, την απάντηση που ανακουφίζει απελπισμένους. «Εδώ είμαστε εμείς και μη φοβάσαι».

Και εσύ, ύστερα από μήνες, θα 'ναι η πρώτη Δευτέρα που γελάς.

Σημ.: (1) Ελληνική Φιλοζωική Εταιρεία www.filozoiki.gr (2) «Π.Ρ.Ο.ΣΤ.Α.ΤΕΥ.Ω.»
jkallergi@hotmail.com